

DE WILLY FLENER

de Willy - Coll. Pauline Anen

Am Summer 1934 ass zu Koplescht eng Schoulmeeschteschplaz fräi gin. Am selwechte Summer hat och de Willy Flener vu Mamer den Exame fir Schoulmeeschter gemat. A well Mamer a Koplescht e bësse Nopeschdierfer sinn, huet de Willy sech fir déi Kopleschter Schoul interesséiert. Et war dann och am Summer 1934, wou en um Bridel bei eis laanscht koum, mat séngem Velo, mat diem hien nach Joeren duerno kräiz a quier duerch d'Land gefuer ass. Hie war e Koseng vu ménger Mamm, an e wollt bei eis nofroen, wou en déi Leit fanne géif, bei denen hien sech virstelle sollt.

Demols, an nët nëmmen demols

huet een sech mussen beim Paschtouer, beim Burgermeeschter a bei all denen, déi an der Gemeng eppes ze soen haten, weisen, wann een sech als Léierin oder als Schoulmeeschter op eng fräi Plaz gemellt huet. De Willy Flener muss kee schlechten Androck op déi Leit gemat hun, bei denen hien dien Dag un d'Dir geklappt huet. D'Kopleschter Gemeng huet en agestalt. Vum Hierscht 1934 bis an de Summer 1960 huet en zu Koplescht, a vun 1960 bis 1974 um Bridel Schoul gehal.

Zu Koplescht war demols d'Schoul fir d'Jonge vun den dräi ënneschte Klassen am "Eck". An diem Schoulgebai hat de Willy Flener och um éischte Stack séng Schoulwunneng. Seng Schwëster, d'Anna huet him an den éischte Joeren de Stot gemat. En ass dun och nach do wunne bliwwen, wéi e mam Lucy Ney vu Schwebech bestuet gouf. Um éischte Stack vun der Schoul am "Eck" sinn och hir zwee Kanner, d'Josette an den Edy opgewuess.

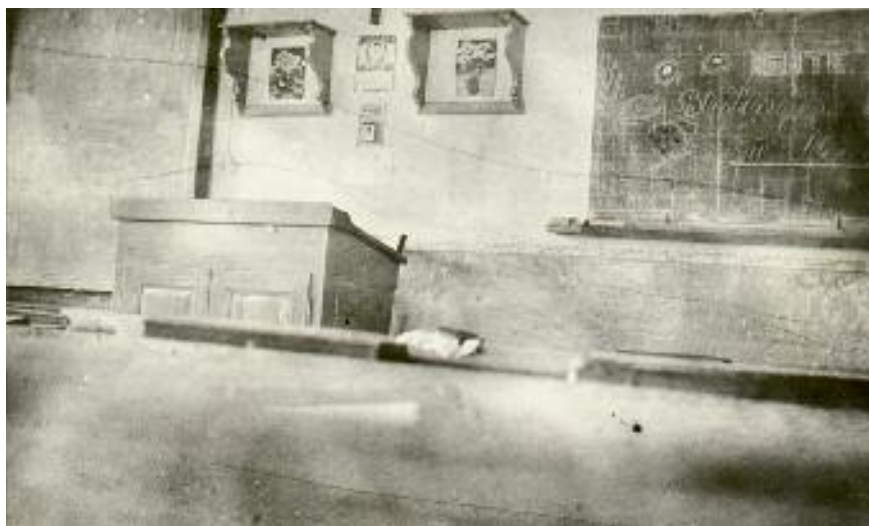
Um Parterre war de Schoulsall. Do hun déi Kopleschter an déi Brideler Bouwen vum éischte bis zum drëtte Schouljoer Liesen a Schreiwene a Rechne geléiert. Déi Lidder, déi se an de Gesangstonne geprouwt hun, huet de Willy op

d'Schoul am Eck - Coll. Pauline Anen

der Gei begleitet. D'Schoulmeeschteren an d'Léierinnen hunn demols nach musse Gei spille kënnen, wann se Schoul hale wollten. Dobäi ass d'Gei eent vun dene komplizéierste Musékinstrumenter. Do freet een sech, ob déi Leit, déi d'Gei an den Examensprogramm vun der Normalschoul geschriwwen hun, sellwer Gei spille konnten.

Un ee Lidd vun demols erënneren ech mech nach haut: "Bei einem Wirte wundermild, da war ich einst zu Gaste, ein goldner Apfel war sein Schild an einem langen Aste." Dat Lidd stung all Hierscht um Programm. Ech hun déi Stonne wou gesonge gouf e bëese gefaart. Ech hat engem vun de grouse Jongen mäi Ge-

de Schoulsall den 1. Mee 1938 - Foto Marcel Dumont - Coll. Fernand Heischling

sangbuch vermat, fir an der Paus mat Futtball spillen ze däerfen.

De Willy war e Schoulmeeschter, dien säi Beruff eescht geholl huet. En huet sech eléischt zefridde gin, wann e gesinn huet, dass et och eis eescht gemengt war mat de Vokabelen, mat den Aufsätz a mam Einmaleins.

Mir hun déi Nomëttecher am beschte gefall, wa mir an d'Schoul koumen, an d'Tafelen hantert dem Pult zougeklappt waren. Da wosste mir, dass de Willy eng extra Lektoune virbereet hat. Dann hat en an der Mëttesstonn ganz Duerfgaassen a ganz Landschaften mat hirem Gedéiesch an esou wéi Joreszäiten et ausgewisen hun, op d'Tafel gezeechent, an da ware mir

all gespaant, ze gesinn, woumat mir et dien Nomëtteg ze dinn kriterien. Dat ware Stonnen, an denen een ouni vill ze liesen an ze schreiwen déi kleng Kopleschter a Brideler Welt an awer och e Stéck vun deer méi grousser Welt kenne geléiert huet. Dat waren och déi Stonnen, déi de Willy iwwert Méint an iwwer e ganz Joer nët nëmmen am Schoulsall an nët nëmmen un der Tafel fir eis virbereet hat.

En ass vill mat eis eraus an d'Natur gaangen. Déi Deeg waren dann d'Bëscher an d'Wisen an d'Feldweeër eis Schoulbicher. Ech wees nët, wéi déi Stonnen demols genannt goufen. Haut heeschen se "classe-promenade". Oder hun se vläicht an der Tëschenzäit, wéi sou villes an der Schoul, en anere Numm kritt? Mä egal wéi se fréier geheescht hun a wéi se haut heeschen, mir hun ënnerwee fir bei d'Mandelbaach oder op de Räiterfiels oder an de Märrjendall oder op Mamer bei d'Kalleksiewen oder bei d'Drëps oder an d'Mamerleeën oder bei den Hunnebur oder bei d'Schéiferei oder an de Juckelbësch e sëlliche Saache kenne geléiert, déi a kengem Schoulbuch stinn. Ech erëne mech nach gutt un déi Kalleksteng, déi mir bei engem vun dene Spazéiergäng ent-

deckt haten an déi mir an der Schoul am Kolonnenuewen gebrannt hun. Do war och dat "Ammonshorn", eng Verstengerung, déi mir op der Mamer Gewan fonnt haten an déi duerno op engem Wandbriet am Schoulsall eng Eiereplaz kritt huet. De Fischbachs Henr' hat demols dat schwéiert Stéck bal de ganze Wee vu Mamer bis op Koplescht gedroen.

Do ass esou villes, dat nët an de Schoulbicher stung, an dat eise Schoulmeeschter eis esou ganz niewebäi matginn huet. Ech erënnere mech un eng Chrëschtfeier, déi de Willy heemlech am Wudderdallsbësch fir eis organiséert hat. Et muss am Joer 1937 gewiescht sinn. Demols hat Tuttesse Mett, eise Senior, him gehollef, op enger fräier Plaz mat Moss a